

Bluhme: Maaſte jeg maa ſom Formand for Udvalget ſøje et Par Bemærkninger til. Den ſidſte ærede Taler's Udtalelſer gif jo væſentlig ud paa at møde de Angreb, ſom ere ſtete udefra paa ſelve Lovforſlaget. Den ærede Ordfører anførte meget rigtig, at ſaaledes ſom Forſlaget er fremgaaet fra vor Side, er der dels taget Henſyn til Beſparelſe og dels Henſyn til at imødefomme de berettigede Krav, man har ment, kunne ſtilles fra den gamle Havns Side, for at den kan komme paa lige Fod med Frihavnen, og det er ſtet i det Djeblif, den gamle Havn Nord for Nyhavn — Havnen fra Nyhavn Sønder efter har allerede Forbindelſe — faar Forbindelſe med Jærnbanen, og endelig er der ikke Tvivl om, at Reſten af den gamle Havn paa Kriſtianshavnsſiden vil kunne komme i Forbindelſe med Godsbanegaarden, naar en Gang, ſom den ſidſte ærede Taler bemærkede, Langebro bliver bygget om. Den eneſte Ulempe for Handelsſtanden er, at medens der kun er 4,000 Men fra Kvæſthusgade til Godsbanegaarden Sønder efter, er der ad den her anviste Vej 28,000 Men; den ene Vej er $\frac{1}{3}$ Mil, den anden godt 2 Mil. Men Spørgsmaalet er, om det ikke alligevel kan gøres nogenlunde billigt forholdsvis at føre de to Mil, fordi der er færre ſtarpe Kurver. Men jeg vil kun hævde, at Rigsdagen har viſt overordentlig ſtor Smødefommenhed over for Kjøbenhavn ved, at man gaar hen og anlægger dette Spor. Gaaſte viſt var den første Fordring, der ſtilledes fra Regeringens Side, ſaadant noget ſom 1,800,000 Kr., og ſenere gif man ned til 1,300,000 Kr.; men fra Landſtingets Side vilde man dog kun gaa med til en ſaadan Ringbane, i det Djeblif Kjøbenhavn gav et Bidrag af mindſt 150,000 Kr. Naar man nu bringer Forbindelſe til alle Sider for Handelsſtanden, ſynes jeg, at Byen burde paaſtønne det; men jeg erkender, at det kunde være heldigere for Kjøbenhavns Handelsſtand at komme den kortere Vej rundt til Banegaarden. Men ſaa er det en Selvfølge, og der kan viſt ikke være Tvivl om, at Rigsdagen gerne gaar med til at lægge Skinnerne Sønder efter til Godsbanegaarden, ſaa snart Kjøbenhavn møder med det fornødne Areal til at lægge dem paa. Naar Kjøbenhavn ſelv ektſproprierer og ſylder op, tvivler jeg ikke paa, at Rigsdagen vil gaa med til at anlægge en Ringbane, thi det er klart, at har man Areal, vil ſelve Baneanlægget ikke koſte mere, end at det rimeligvis rigelig vil kunne forrente ſig. Men at ofre mindſt en Million, ſom er nødvendig for at bringe denne Forbindelſe i Stand fra Larſens Plads ad Havne-

gaden tilligemed de fornødne yderligere Anlæg, vil næppe naas i en nær Fremtid, ſkønt det ikke er udelukket. Naar Kjøbenhavns Handelsſtand nu klager over, at Skinnerne komme til at gaa langs Kajen til Hinder for Arbejdet, ſelv om man rykker Toldboden ud i Vandet, ſaa er den første Anledning til, at Toldboden bliver belemret ſaadan, ſom den nu bliver, den, at man i Proviſoriaarene gif hen proviſoriſtiſt og nedrev den daværende Frilagerbygning og opbyggede det Palads, der nu ſtaaer, paa Trods af Rigsdagen, paa Trods af ſelve Toldforvaltningen, paa Trods af, at man, efter at have foreſpurgt de kjøbenhavnſte Røbmænd, om de havde Brug for en ſaadan Frilagerbygning, og om hvor megen Plads, de ſkulde have, fik det Svar, at de ikke en Gang forlangte ſaa megen Plads, ſom der var i den gamle Frilagerbygning. Man har paa denne Maade optaget Toldbodpladsen paa en aldeles utilſtedelig Maade og lagt yderligere Hindringer i Vejen for at bringe dette Banespor ad den fornuftigſte og bedſte Vej ſønder efter fra Frihavnen. Dette er en af de Gerninger, der ſtraffer ſig, en proviſoriſtiſt Gerning, der er ſaa meget mere opvørende, ſom man ſamtidig byggede Frihavnen. Og det er klart, at man ikke ſamtidig havde Brug for et Frilager og en Frihavn. Vilde man endelig benytte Proviſoriets utiladelige Magtmiddel, havde der været god Grund til at købe de Arealer den Gang, de kunde ſaaſ til en rimelig Pris, til at forøge Toldboden med i Stedet for at ødelægge Pladsen med en aldeles overflødig og ufornuftig Bygning, og i alt Fald ſelv om den nu benyttes, vilde den dog kunde have været lagt paa et langt heldigere Sted for hele Traffikken. Med Henſyn til de Spor, der nu ſtulde lægges langs med den ny Kaj paa Toldboden, vil jeg dog ſige, og den ſidſte ærede Taler fremhævede det ogſaa, at de Arealer, der forſatte Toldboden Syd efter, ere belasteede med den Servitut, hvorom der udtrykkelig ſtaaer her i Bilaget, at der bag ved Bolværkerne ſkal henlægges et 30 Fods bredt Areal, der „ikke maa bebygges eller benyttes til Lagring af Varer, men udlægges ſom Kaj til offentlig Færdeſel.“ Alſaa er det en Selvfølge, at en ſaadan offentlig Færdeſel lige ſaa vel maa finde Sted langs Toldbodtjænen, ſom langs med de andre Pakhuſe. Det kan ikke være Meningen, at den ſkal belemres; i alt Fald er det jo allerede nu ſaaledes, at der ſkal være Plads til, at Vogne kunne færdes. Derfor er det aldeles umuligt, at det, at Togene nu og da ſtulde paſſere langs Skinnerne, ſkulde kunne lægge nogen væſentlig Hindring i